

15 JUNI 1927

No. 12

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Och, dat gij wakker werd! Oatwaakt uit eenen diepen slaap; ja, uit den slaap der hel en schudt de vreeselijke ketenen af, waarmede gij gebonden zijt, welke de banden zijn, waarmede de menschenkinderen gebonden zijn, zoodat zij als gevangenen weggedragen zullen worden in de eeuwige poel van eileade en verdriet. (B. v. M. II Nephi 1 : 13).

DE GROEI DER KERK *).

Door President Heber J. Grant.

„Reeds is de tijd van eindigen verstreken, maar er zijn enkele dingen die ik wensch te zeggen, en ik begeer Uw aandacht terwijl ik zulks zal doen.

Toen ik tot het Apostelschap in de Kerk geroepen werd hadden wij nog geen twintig ringen van Zion. Thans hebben wij zes-en-negentig, en wij hebben besloten om den „Jordan” ring te verdeelen, hetwelk zeven-en-negentig in het geheel maakt, en den „Los-Angeles” ring te verdeelen, hetwelk acht-en-negentig maakt, en nog een nieuwen ring te organiseeren die Oakland en San Francisco en omstreken zal insluiten, in het geheel dus makende negen-en-negentig ringen van Zion, of een weinig meer dan vijf maal zooveel als er waren toen ik gekozen werd om één der Apostelen te zijn.

Wie ook maar denkt dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet groeit, is, om het zoo zacht mogelijk uit te drukken, onwetend. Zion groeit in macht, sterkte en getuigenis.

Ik betreur het dat wij geen gelegenheid hadden om van nog minstens twaalf andere Ring-presidenten te hooren. Er zijn ongeveer twaalf broederen die verordineerd werden zelfs in 1924, die nog geen gelegenheid gehad hebben om in de Algemeene Confe-

1) Toespraak aan het einde van de 97ste Jaarlijksche Conferentie, 6 April 1927.

rentie te spreken. Maar het schijnt alsof wij nooit geheel en al klaar kunnen komen, 'ofschoon wij een extra vergadering van twee uren in deze Conferentie gehad hebben. Bovendien zijn Broeder Mc. Murrin, Broeder Smoot, Broeder Talmage en Broeder Hyrum G. Smith afwezig. Het schijnt wel alsof wij om de één of andere reden nooit tijd voldoende hebben om van deze ring-presidenten te hooren. Van tijd tot tijd hooren wij enkelen hunner, doch ik wenschte wel al deze zes-en negentig mannen, die God waardig geacht heeft voor dit ambt, hunne getuigenissen in deze samenkomsten, slechts voor enkele oogeblikken, te hooren geven. Ik hoop dat wij de volgende keer meer van hen mogen hooren.

Terugkomende op de verdeeling van den „Los-Angeles” ring, heb ik hier een telegram van Leo J. Muir, de voorzitter van het tabernakel geldelijk comité, daar het besloten is geworden een tabernakel te bouwen, die door beide ringen gebruikt zal worden nadat de nieuwe ring georganiseerd zal zijn.

„Ingekomen rapporten van den wijk-voorzitter dezen morgen melden dat het hedenavond's saldo \$ 125.000 zal bedragen, ten bate van Los Angeles Ring tabernakel”.

Ik herinner mij den tijd zeer goed, wanneer er nog geen zes leden in Los Angeles waren. De Kerk zal bij deze \$ 125.000 het hare voegen, hetwelk aldaar ingezameld is, zoodat in het zuidelijk gedeelte van Californië een tamelijk schoon gebouw zal verrijzen, als een ander bewijs van het „verval der Kerk”.

Er is één ding waarop ik den nadruk wensch te leggen, en dat is wel dat wij verbonden zijn in een Amerikaansche kerk, geboren in het land van vrijheid, geboren in vervulling van profetie. Wij gelooven en leeren, en hebben zulks gedaan sinds mijn vroegste herinneringen, dat God aan de zijde van Amerika in al haar strijden voor vrijheid, meegevochten heeft, en steeds Zijn bescherming verleend heeft; dat Hij met Washington en zijn legers gestreden heeft. Wij ondersteunen en gehoorzamen den President der Vereenigde Staten en de ambtenaren van dit groote land. Wij verheugen ons in de wonderlijke beantwoording der Heiligen der Laatste Dagen op alle gelegenheden aan oproepingen voor geldelijke steun en voor mannen om in den strijd voor het land te vechten, en in alle dingen dit land te ondersteunen en behartigen.

Ik wensch te zeggen dat ik met geheel mijn hart bekrachtig de schoone woorden die hier gesproken werden. Ik verheug mij in de deugden van de Heiligen der Laatste Dagen als een volk. Ik bekrachtig met geheel mijn hart echter eveneens de waarschuwingen en vermaningen die hier gegeven zijn. In de grootste mate en met de grootste zekerheid verafschuw ik de mannen die schuldig zijn aan de verklaring dat deugd niet in stand gehouden behoort te worden; dat er geen zonde bestaat in sexueele omgang. Het is de leer van duivelen. Het is een inspiratie van den duivel zelve,

en de mannen die dingen van dezen aard verdedigen zijn instrumenten in zijn handen om deugd te vernietigen en vrijheid en recht van deze aarde weg te vagen, zoowel als al hetgeen van echte en onvervalschte waarde is voor het menschdom.

Nog wensch ik den nadruk erop te leggen dat wij, als een volk, één allereerste zaak te doen hebben, en dat is om de wereld toe te roepen zich te bekeeren van zonden en tot God te komen. En boven alles is het onze plicht om voort te gaan en het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, de wederoprichting op aarde van het plan des levens en van zaligheid. Roepstemmen voor meer zendelingen worden van alle deelen der wereld gehoord. De Heiligen der Laatste Dagen behooren hunne zaken zóódanig te regelen en hun gelden zóó te bewerken dat meer bereid en gewillig mogen zijn, in het bijzonder degenen op leeftijd en van ondervinding, met een getuigenis en kennis van de goddelijkheid van dit werk, om voort te gaan, niet slechts voor korte, maar lange zendingen. Nog maar al te veel onder ons zetten hunne harten op de dingen dezer wereld. Wij hebben nog zooveel om na te loopen, zooveel zaken belangen, zoovele belangrijke dingen wat dollars en centen betreft, dat wij het eene groote ding boven alles verzuimen, namelijk het verkondigen van het Evangelie, en het maken van wat men „opofferingen” noemt, doch wat in den aard der zaak het tegenovergestelde is. Inderdaad bezitten wij de paarl van groote waarde. Wij hebben datgene hetwelk van grooter waarde is dan al de weelde en de wetenschappelijke kennis die de wereld bezit. Wij hebben het plan van leven en zaligheid. Het eerste groote gebod was om den Heere onzen God lief te hebben met geheel onze harten, kracht, verstand en sterkte; en het tweede was daaraan gelijk, om onze naasten lief te hebben gelijk onszelven. En de beste manier om de wereld onze liefde voor onze naasten te toonen is door voort te gaan en het Evangelie van den Heer Jezus Christus te bazuinen, waarvan Hij ons een persoonlijke en absolute getuigenis gegeven heeft aangaande de goddelijkheid van hetzelfde.

God zegene alle heiligen. God zegene den President der Vereenigde Staten van Amerika en zijn ministerie, en de gouverneurs van onze staten en de burgervaders onzer groote steden. En zegene elke oprechte van hart over de oppervlakte der aarde, en schenke hen die ernaar zoeken (en Hij zal het doen), een getuigenis van de goddelijkheid van het werk waarin U en ik verbonden zijn.

God zegene en vermenigvuldige de eigendommen der Heiligen der Laatste Dagen. Mogen wij tezamen werken voor den vooruitgang van de Kerk en voor den vooruitgang van dit prachtige land, hetwelk God aan het volk, dat erin woont, gegeven heeft, is mijn gebed, en ik vraag het in den naam van Jezus Christus, onzen Verlosser en Zaligmaker, Amen.

EEN WARE BLIK OP HET „MORMONISME”.

Door Ouderling Orson F. Whitney.

(Slot.)

Aldus zegt Joseph Smith: „Ik zag Adam in de vallei van Adam-ondi-Ahman, Hij riep zijne kinderen tezamen en zegende hen met een vaderlijke zegen.” Dit visioen was terugziend natuurlijk op den tijd dat Adam op de aarde woonde. Op een andere plaats haalt de profeet hetzelfde aan in de volgende woorden: „En Adam stond op in het midden der vergadering, en niettegenstaande hij door ouderdom was gebogen, vervuld zijnde met den Heiligen Geest, voorspelde hij datgene wat ook zijn nakomelingschap zou overkomen tot op het laatste geslacht.”

Dit alleen reeds duidt een verbinding tusschen de bedeeeling van Adam en de onze aan. Doch er is nog meer met betrekking hierop. De wereld heeft nog het laatste niet gezien van Vader Adam. Hij komt weer terug als de Oude van Dagen, om de belofte van Daniël aangaande hem te vervullen. En hij zal komen tot dezelfde plaats waar hij, nedergebogen met de druk van negen eeuwen, zijn nageslacht zegende alvorens zijn aardsche zending te besluiten. In de vallei van Adam-ondi-Ahman, nu in het Westelijk Missouri, bijna binnen roepings-afstand van de oude plaats van den Hof van Eden, waar het Nieuwe Jeruzalem zal verrijzen, daar zal de Oude van Dagen zitten, zijn waardige kinderen onderrichtende en hen voorbereidende voor de komst van den Zoon van God.

Adam's machtige zegening, de geschiedenis van het menscheijk geslacht voorspellende — de machtigste patriarchale zegening die ooit geschonken werd — toont ons, wanneer zij in verband gebracht wordt met zijn aanstaande wederkomst temidden van zijn rechtvaardige nakomelingen, op precies dezelfde plek waar hij zijn afscheidszegen uitte, een zeer nauw verband tusschen de eerste en de laatste dispensatie van het evangelie.

En wat van de andere bedeeelingen? Wat van Enoch, de zevende van Adam in de patriarchale opvolging? Wat van hem en zijn stad, geheiligd door de evangelie-wet van toewijding? Mozes zegt betreffende dat oude gemeenebest: „En de Heere noemde zijn volk Zion, want zij waren één van hart en één van geest, en woonden in rechtvaardigheid, en er waren geen armen onder hen”. Zulk een toestand zal er wederom zijn en de Heere zal wederkeeren zooals hij beloofd heeft. Het Zion van Enoch wees vooruit op het Zion der laatste dagen, waarmede het bestemd is zich te vereenigen. En niet alleen Enoch, maar alle patriarchen, profeten en apostelen die

1) Toespraak over de Radio, vanuit Salt Lake City, op 24 April 1927.

op aarde geleefd hebben sinds het begin der tijden, zullen met Christus komen „wanneer de Heere weerbrenkt Zion”.

Noach, wiens andere naam Gabriel luidt, de engel der opstanding, hoe konden wij voortgaan zonder hem? Hij houdt de sleutelen om ons voort te roepen uit het graf. Noach her-bevolkte de aarde door zijn drie zonen, na den zondvloed: Sem bevolkte Azië; Cham bevolkte Afrika en Japhet Europa. Door Sem kwam Abraham en het huis van Israël, waarvan de Heiligen der Laatste Dagen hun afkomst beweren te hebben door Ephraïm, die „zich vermengde” met de volkeren der Heidenen, de kinderen van Japhet.

In den tijd van Noach bedekte een donkere sluier de aarde; en volgens openbaringen zal een dergelijke toestand de laatste dagen kenmerken. Het geestelijke gedeelte van die profetie treedt nu in vervulling. Wat kon nog donkerder zijn op een geestelijke wijze dan de dikke duisternis die de moderne wereld met betrekking tot de dingen van God bedekt? Dwalende — dolende — als blinde lieden in de branding, niet wetende hoe te zwemmen, noch in welke richting de kust ligt!

Dat is de toestand van zelfs den wijste onder hen!

Van Noach's tijd staat geschreven: „Zooals het was in de dagen van Noach, zoo zal het zijn in den dag der komst van den Zoon des menschen.” En het was de Zoon des Menschen (ofschoon ik hem den Zoon van God verkies te noemen) die dit zeide. Gedoopt in water in de dagen van Noach, zal de aarde nog gedoopt worden met vuur en met den Heiligen Geest.

De Heiligen der Laatste Dagen beweren afstammelingen te zijn van Abraham. Wij zijn inbegrepen onder zijn afstammelingen, en nemen werkelijk deel in de vervulling van de belofte, hem gemaakt door Jehovah, dat in hem en in zijn zaad alle natiën der aarde gezegend zouden worden. Wij zegenen de naties door het evangelie tot hen te brengen, en door zijn heilige verordeningen voor de zaligheid der levenden en dooden onder hen te bedienen. De groote vervulling van dat verbond ligt in Jehovah zelve, die door de lendenen van Abraham kwam en de Verlosser der wereld werd. Maar een gedeeltelijke vervulling ligt in de wereldwijde verspreiding van de kinderen Abrahams, Izaäk en Jakob, gevolgd door de tegenwoordige vergadering van Israël, wiens recht het is den weg voor den God van Israël, wiens tweede komst nabij is, ja zelfs aan de deur, voor te bereiden.

Christus verlostte het geheele mensdom, „den wijnpers alleen tredende”, doch het huis van Israël bereidde den weg voor Zijne komst en zette het werk voort dat Hij begon. In het bijzonder is dit waar van de profeten die Zijn komst voorspelden en de apostelen die Zijn evangelie aan Jood en Heiden predikten. En laat de moderne apostelen, zeventigers en ouderlingen evenmin vergeten

zijn, die nu het evangelie aan de heidenen prediken en eerlang het tót de Joden brengen-zullen.

Geen Christen, hoop ik, zal de machtige zending van den Heiland alleen in verband brengen met den eeuw waarin Hij gekruisigd was. Dat was slechts een deel ervan. De dood op Calvarie was net zoomin het einde van die goddelijke zending als de geboorte te Betlehem haar begin was. Des Heilands zending was algemeen, reikende vanuit de eeuwigheid tot in het tijdelijke, en van het tijdelijke weer terug in de eeuwigheid. Alle eeuwen van het verleden, alle evangelie-dispensaties, vanaf Adam tot op Joseph Smith, maken deel uit van de alles-omvattende zending van den Verlosser der wereld. Het is alles Christus' werk, vanaf het uur van Zijn verkiezing in den eeuwigen raad tot op het duizendjarige rijk, waarin Hij de aarde zal heiligen en het voorbereiden zal voor celestiale heerlijkheid.

De Mozaïsch-Judeesche bedeeling was als een voorbereiding voor de Christus bedeeling, en de Christus' bedeeling was als een voorlooper voor de bedeeling van de volheid der tijden. Zij zijn tezamen verbonden, en kunnen net zoo min apart en onafhankelijk van elkander beschouwd worden als de geschiedenis der Vereenigde Staten, Groot-Brittannië en het Romeinsche keizerrijk en de moeder-naties die hen-vooraf gingen. Zij zijn allen deelen van één machtig geheel.

De eerste en tweede komst van den Heiland voltooiën elkander. Toen als Lam, nu als Leeuw; niet om andermaal geofferd te worden, maar om den troon van David te bestijgen en over het huis van Israëel voor immer en altoos te regeeren. Het was om den weg voor de heerlijke gebeurtenis en tweede komst van den Koning der Koningen voor te bereiden, dat Joseph Smith voortkwam, of liever gezegd, neder gezonden werd om zijn rol te vervullen in het besluitings-tooneel van het drama der eeuwen.

En dit is het „Mormonisme”, het eeuwige evangelie, de band die alle evangelie bedelingen verbindt, ja de kinderen tot de vaders, het heden met het verleden; de macht die in één vergadert en bindt al hetgeen Christus' is, beide in den hemel zoowel als op de aarde. Het is niet een aardsche groei. Het is niet een menschelijke plant. Zijn wortels zijn geplaat in de eeuwigheid, en zijne takken hebben vrucht gedragen door alle eeuwen des tijds.

DE GELEGENHEID HIER EN HIERNAMAALS *).

De vrije wil en zijn gevolgen.

Bekeering en andere goede werken, waarbij de verlossende genade van Christus' verzoening het persoonlijke middel tot ver-

1) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologiekلاس.

geving der zonden kan worden, zijn ook mogelijk voor de dooden; bovendien kunnen de vereischte verordeningen van het Evangelie aan de levenden worden bediend ten bate der gestorvenen.

Doch denkt niet dat de leerstelling van het plaatsvervangende werk voor de dooden ook maar eenigszins insluit dat de bediening der verordeningen ten behoeve der overledenen hun recht om te kiezen en de vrije uitoefening van hunnen wil, zelfs in het minst, beïnvloedt. Zij zijn vrij om de bedieningen, die voor hun welzijn zijn bedoeld, aan te nemen of te verwerpen; en zoo zullen de berouwvollen aannemen en de niet-wedergeborenen verwerpen, gelijk het geschiedt met hen wien het Evangelie op aarde wordt gebracht.

Ofschoon de doop op geautoriseerde wijze aan een levend persoon, als plaatsvervanger van een overleden voorvader, moge zijn bediend, zal deze geest geen onmiddellijken vooruitgang maken of zaligheid verwerven indien hij nog geen geloof in den Heer Jezus Christus heeft gekregen of zich nog niet bekeerd heeft. Evenals Christus de zaligheid mogelijk heeft gemaakt voor allen, ofschoon weinigen zich aan de gestelde voorwaarden op aarde onderwerpen, kunnen plaatsvervangende verordeningen voor velen in het geestenrijk worden bediend, die er nog niet op zijn voorbereid de kansen te benutten die binnen hun bereik zijn geplaatst.

Het is duidelijk dat het werk voor de dooden tweeledig is: hetgeen op aarde wordt verricht zou onvolledig en waardeloos blijven zonder de voltooiing en aanneming daarvan door de betrokkene dooden aan de andere zijde van het graf. Het zendingswerk is daar in vollen gang, waarmede de evangelie-arbeid hier op aarde vergeleken, van slechts geringen omvang is. Daar zijn predikers en leeraars, ambtenaren bekleed met het Heilig Priesterschap die allen bezig zijn het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen aan de geesten, die nog in duisternis verkeerden. Dit groote werk werd door den Verlosser ingeleid gedurende de korte periode tusschen Zijn dood en Zijn opstanding. Het is redelijk en consequent om aan te nemen, dat de heilbrengende bediening, aldus begonnen, voortgezet moest worden door anderen die daartoe behoorlijk waren geautoriseerd en aangesteld; juist zooals het prediken en bedienen van het Evangelie onder de levenden aan de Apostelen van ouds werd opgedragen door den Heer zelf, Die hen daartoe verordeneerde.

Het zendingswerk in de geestenwereld is in de eerste plaats voor twee groepen van nut: 1°. voor hen, die zonder kennis van het Evangelie zijn gestorven, dat zijn zij die hebben geleefd en gestorven zijn zonder wet, en die dus niet veroordeeld kunnen worden vóór zij de kennis en de gelegenheid om te gehoorzamen hebben gekregen; en 2° voor hen die op aarde zich niet hebben onderworpen aan de wetten en verordeningen van het Evangelie,

doch zich door hunne ondervinding in de andere wereld daartoe ontvankelijk hebben gemaakt.

Het is onlogisch en geheel in strijd met de letter zoowel als den geest van de Heilige Schrift, om aan te nemen dat het verwaarloozen of het verwerpen van de roepstem om zich in dit leven te bekeeren, gemakkelijk door bekeering in het hiernamaals kan worden hersteld. De verbeuring van de kans tengevolge van ongehoorzaamheid is een werkelijk verlies, dat ons de gelegenheid ontnemt op een wijze, die de menschelijke bevassing te boven gaat. De weigering om het woord van God te hooren en te bewaren komt niet voort uit lichamelijke doofheid, maar is een uiting van een geestelijk onwel zijn tengevolge van zonde. De dood is hiervoor geen geneesmiddel. De onboetvaardige toestand is een ziekte van den geest en, van zijn omhulsel ontdaan, zal deze geest nog steeds hierdoor gekweld zijn.

Hoeveel eeuwen zulk een rampzalige in de gevangenis moet doorbrengen vóór hij zich bekeert en zich dus geschikt maakt om te worden gereinigd, kunnen wij niet weten. De onbekeerde scharen die het Evangelie in de dagen van Noach verwierpen, bleven tot na de kruisiging van Christus besloten. (Zie 1 Petrus 3 : 18-20). De profeet Amulek vermaande het volk zich te bekeeren terwijl de gelegenheid zich aanbood. Beschouw eens zijn geïnspireerde toespraak :

„Want ziet, dit leven is de tijd voor den mensch om zich te be-reiden om God te ontmoeten..... Wanneer gij tot dien vreeslijken staat gebracht zijt, kunt ge niet zeggen: Ik zal mij bekeeren; ik zal mij tot mijnen God wenden. Neen, gij kunt dit niet zeggen — want diezelfde geest welke uwe lichamen bezit ten tijde dat gij uit dit leven gaat, diezelfde geest zal kracht hebben Uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten. Want ziet, indien gij den dag uwer bekeering hebt uitgesteld, ja tot den dood toe, ziet, gij zijt onderworpen geworden aan den geest des duivels, en hij verzegelt u als de zijne”. (Boek van Mormon, Alma 34 : 32-35).

Een openbaring van nog geen honderd jaren oud, bevestigt de oude Schrift door den nadruk te leggen op het feit dat het leven op aarde de proeftijd is, en dat de persoonlijke vorderingen of verliezen in dit leven een eeuwigdurende invloed hebben, ondanks de barmhartige voorzieningen die getroffen zijn om in het hiernamaals vooruitgang mogelijk te maken. Het celestiale koninkrijk van heerlijkheid en eeuwig samenzijn met God en Christus is bereid voor hen die het Evangelie gehoorzamen wanneer zij het leeren kennen. Het lager of terrestriale rijk zal door diegenen worden beërfd, die „het getuigenis van Jezus niet ontvingen in het vleesch, doch naderhand”. Nog lager is het verblijf van hen, die minder verdienen; en het laagst verbannen van allen, zijn de zonen des verderfs. (Zie Leer en Verbonden 76).

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

ZEVEN-EN-NEGENTIGSTE JAARLIJSCH CONFERENTIE DER KERK.

Te Salt Lake City, Utah, werd in April wederom de groote conferentie gehouden, die reeds aan velen onzer lezers en lezeressen vermeld werd door de „Utah-Nederlander”, ons vanuit Salt Lake City toegezonden. Vandaar dat wij hier slechts de hoofdpunten ervan zullen aanstippen.

De groote samenkomsten der Heiligen, die in groote drommen, ondanks het treurende wolkendak, zich in de verschillende gebouwen — tabernakel, assembly hall en Barratt hall — verzamelden, namen een aanvang in den grooten tabernakel te Salt Lake City, om 10 uur op Zondagmorgen, 3 April, door de verschillende openingsliederen, enz., onder leiding van President Heber J. Grant. Binnen zoewel als buiten de grenzen van de stad der Heiligen, werkklonken, door middel van luidsprekers en radio-apparaten, de woorden, leeringen, vermaningen, melodiën van orgel en koor, zoewel als alle noodige bekendmakingen van leiders in verband met belangrijke samenkomsten e. d., en ondertusschen hunkeren wij, als inwoners van Nederland, naar den dag dat hedendaagsche wetenschappelijke ontwikkelingen het mogelijk zullen maken dat ook wij ontvangers van deze klanken der algemeene conferenties zullen zijn.

Middelertwijl zullen wij gebruik maken van de pers om het toch aan alle „hongerigen en dorstigen” te geven; tenminste zooveel als door de pers weergegeven kan worden.

De toespraak van President Heber J. Grant is in zijn geheel weergegeven geworden door onzen „Amerikaanschen metgezel”, de „Utah-Nederlander”, en bevatte onder meer, de verschillende statistieken, zoewel als geloof-versterkende getuigenissen, leeringen en vermaningen, die ons allen passen. Hij gaf te kennen hoe (en dit scheen de slotsom der geheele conferentie te zijn) een iegelijk lid van de Kerk van Jezus Christus getuigenis kan afleggen dat Jezus de Christus is, terwijl de Profeet zelve met buitengewone klaarheid en kracht een getuigenis liet klinken over dit feit, hetwelk de wereld zoo jammerlijk niet waardeert. Eveneens werd door hem krachtig getuigd van de goddelijkheid van het Boek van

Mormon, Joseph Smith's zending, alsmede de zending van de Kerk van Jezus Christus.

President Anthony W. Ivins, Eerste Raadgever in het Presidentschap, sprak eveneens in de eerste vergadering en op de hem eigen gebruikelijke indrukwekkende wijze toonde hij door onweerlegbare feiten dat, verre van teekenen van inwendig verval in de Kerk, zooals enkele schrijvers en sprekers soms hun lezers en hoorders willen doen gelooven, er bewijzen zijn dat de Kerk heden ten dage onverwikt staat. Dan bracht hij getuigenissen en bewijzen naar voren aangaande de goddelijkheid van het Boek van Mormon.

De Kerk is vandaag grooter dan ooit tevoren in haar geschiedenis, zeide President Charles W. Nibley, Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap. Ofschoon de instorting van het „Mormonisme” keer op keer door tegenstanders van dit werk voorspeld werd, zoo wordt thans meer dan ooit tevoren door de welvaart der Kerk aangetoond dat hunne voorspellingen niet bewaarheid worden. Terwijl in de meeste godsdienstige organisaties het lidmaatschap grootendeels uit vrouwen bestaat, zoo is dit niet het geval in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, beweerde hij, de aandacht vestigende op de overwegende aanwezigheid van mannen — sterk, openblikkend, vastberaden, met een kalm en wijs oordeel, en een educatie die ver boven het gemiddelde staat. Aangedaan met de macht van Heilig Priesterschap, bedienen zij het volk op een wijze die geheel en al op zich zelf staat.

Van de Apostelen.

Gedurende het verloop der volgende zeven vergaderingen werden de volgende gedachten en onderwerpen naar voren gebracht door leden van de Raad der Twaalven.

„De geboorte van den Heiland werd gebazuind door buitengewone manifestaties. Ofschoon hersteld Juda angstvallig uitzag naar den tijd wanneer de Messias zou komen om hen te verlossen, konden zij niet gelooven dat het Nederig Kind, geboren in een stal, de Heiland was waarover de profeten gesproken hadden. Bovendien waren zij verward in hunne gedachten aangaande de eerste en tweede komst van Christus. Deze twee komsten zijn uitdrukkelijk voorspeld geworden, en de laatste ervan zal vergezeld gaan van macht en glorie, om onder Zijn volk te regeeren.” President Rudger Clawson.

„Zij die zich nog veertig of vijftig jaren geleden kunnen herinneren zullen het feit op moeten merken dat alles wijst op een spoedig ten-einde-brenging van het werk des Heeren. Groote veranderingen hebben sindsdien op aarde plaats gehad: oorlogen, aardbevingen en pestilentiën hebben het menschedom bezocht. Echter zijn

deze oordeelen in sommige gevallen aangewend ten goede, want zij hebben het mogelijk gemaakt voor het Evangelie gepredikt te worden onder velen die zich bekeerd hebben en de boodschap van leven en zaligheid aangenomen hebben." Ouderling Geo A. Smith.

„Het is de heerlijkheid van God om de onsterfelijkheid en het eeuwig leven van de menschen tot stand te brengen. Des Heeren wensch is het dat allen deze grootste gaven zullen ontvangen, en Zijn plan van zaligheid biedt zulks aan voor een ieder die gehoorzaamheid eraan betoont. Zij die in de dienst des Heeren arbeiden en zaligheid verwerven zullen niet de grootste vreugde genieten tenzij zij met allen ijver arbeiden ook onder hun geliefden ter hunner zaligheid." — Ouderling Geo. F. Richards.

„Een algemeene meening over het „Mormonisme" is dat het iets nieuws is; zulk een begrip is verkeerd. Het is ouder dan de eeuwen, terwijl het reeds in de hemelen geformeerd was — het is het drama der eeuwen. Heiligen der Laatste Dagen aanbidden Joseph Smith niet, doch eeren hem slechts als een machtig profet, terwijl zij slechts God alleen eerbied en aanbidding schenken." — Ouderling Orson F. Whitney.

„Twee der machtigste overtuigingen van de Heiligen der Laatste Dagen zijn de verzekeringen die zij hebben dat het Evangelie van Christus weder op aarde hersteld is in zijn volheid, en dat de verantwoordelijkheid op de Kerk rust om dit evangelie aan alle naties te prediken. Sinds 1837 zijn nagenoeg 40.000 zendelingen uitgegaan, deze boodschap verbreidende, ten koste van meer dan \$ 176.000.000. Is dit niet een bijzondere getuigenis van de oprechtheid van dit volk?" — Ouderling David O. McKay.

„Niettegenstaande vele beweringen van het tegenovergestelde, bezit de jeugd van de Kerk van Jezus Christus geloof, vastberadenheid en een liefde voor recht. De wereld is vandaag vol verkeerde instellingen en leeringen, doch zoo de Heiligen de goddelijke vermaning om in heilige plaatsen te staan, en de wetten van rechtvaardigheid te gehoorzamen, zullen volgen, dan zullen de zegeningen van God door Zijn Evangelie de hunne zijn." — Ouderling Joseph F. Smith.

„Wetenschappelijke ondervindingen hebben manieren van bestaan in vele opzichten veranderd. Door de vlugge vooruitgang der tijden is bij sommigen het gevoelen gekomen dat zij niet meer afhankelijk zijn van God; doch het is juist zoo noodzakelijk vandaag om den hemel aan te roepen voor leiding en bijstand in het leven als het was voor onze pionier-ouders om voor brood te vragen. De loop der tijden heeft „de wereld" in de steden der Heiligen gebracht, gepaard met vele verkeerde en niet-geïnspireerde opvattingen over het leven." Ouderling Stephen L. Richards.

„Er is een tijd van vrede ten opzichte van de houding der wereld tegenover de Kerk gekomen, en een tijdperk van betrekkelijke

voorspoed onder hare leden. Ofschoon de voortduur der Kerk verzekerd is geworden door profetische beloften, toch is de huidige dag een dag van critische beproeving voor sommigen van haar leden. De Kerk staat hecht en sterk tegenover onzedelijkheid, persoonlijke onreinheid, hetwelk zij beschouwt als één der vreeslijkste plagen van vandaag in de wereld. Er kan geen gedeeltelijke schikking getroffen worden met zonden der wereld, want de neiging om „een weinig te zondigen en een weinig te liegen” loopt ten einde in een algeheele slavernij van zonden”. Ouderling Melvin J. Ballard.

„Één der grootste getuigenissen van de echtheid van dit laterdaagsche werk is het vergaderen van duizenden en duizenden der Heiligen, die keer op keer zich weer verzamelen met dergelijke conferenties. De zegeningen van de Kerk zijn binnen het bereik van allen — de beginselen van het Evangelie, geluk in dit en het toekomstig leven met zich brengend, zijn voor allen zonder uitzondering. Wanneer wij behoorlijk het werk van God beginnen te verstaan, beginnen wij tevens een idee te krijgen van Zijn liefde voor Zijn kinderen”. Ouderling John A. Widtsoe.

Van de Presidenten der Zeventigers.

„Nephi's profetie dat de Joden in Christus zouden gaan gelooven wordt bewaarheid vandaag. Voorname Joodsche rabbi's hebben bevestigd dat Jezus meer en meer bemind wordt door de Joden. Deze toenemende liefde voor den Heiland, Dien zij als volk eens verwierpen, zal ten slotte leiden tot hun voorspelde aanneming van Jezus van Nazareth als den Messias. De voorspelling van Ouderling Orson Hyde in 1842, dat Engeland een voorname plaats in het doen vergaderen der Joden zou bekleeden, is eveneens in vervulling gekomen.” Ouderling B. H. Roberts.

„Het gevoel van tevredenheid en zelf-gerustheid waarin sommigen zich verlustigen is noodlottig voor hun geestelijke gezondheid. Zoo wij onze doeleinden als Heiligen der Laatste Dagen zullen volbrengen, behooren wij ons eigen denken te doen, onze eigen getuigenissen te verkrijgen, onze eigen zaligheid uit te werken. Het is dwaasheid te veronderstellen dat wij op het geloof onzer pionier-ouders kunnen leven.” Ouderling J. G. Kimball.

„Geen grooter werk dan het reddingswerk van het menschdom, was ooit ondernomen. Zelfs God, die hemel en aarde en alles daarop schiep, heeft geen grooter doel dan de zaligheid Zijner kinderen. Zelfs het groote heelal met de myriaden planeten en sterren is niet zoo groot in God's oog als de verlossing en redding Zijner kinderen”. Ouderling R. S. Wells.

„In de Canadeesche Zending, geopend door Ouderling Joseph Young, de eerste Zeventiger en de Eerste President der Zeven-

tigers in deze bedeeeling, groeit het zendingswerk en worden zegeningen en een toenemend succes verwacht. Er is een geest van billijkheid onder de courantenberichten betreffende de arbeid der zendelingen." Ouderling Chas. H. Hart.

„Bij elke terugkerende herdenking van den dag waarop Amerika den Wereld-oorlog aanging, herinneren wij ons hoe de moeders in de naties hunne zonen voort zonden om voor recht te strijden. De oorlog is over, de haat is uitgewischt, en hetgeen de wereld nu het meest noodig heeft is een nieuwe standaard van godsdienst en levens-leeringen, niet één van menschen, maar het Evangelie van Jezus Christus". Ouderling Levi E. Young.

„De getuigenissen van vandaag, even sterk als die van Job, zijn verklaringen die van waarheid getuigen tot allen die ernstiglijk God zoeken. Zelfs de meest-inspireerende getuigenissen aangaande God's werk vragen niet waarom — zij verklaren zichzelf. Zij zijn geen conclusies van feiten en het voortbrengsel van des menschen verstand, doch overtuigingen uit des menschen ziel." Ouderling Rey L. Pratt.

Van het resideerend Bisdom.

„Alles hetwelk definitief vastgesteld is als waarheid te zijn, wetenschappelijk of goddelijk, maakt een deel uit van het Evangelie van Jezus Christus en zoude aangenomen en gewaardeerd moeten worden door ieder Heilige der Laatste Dagen." Ouderling Sylvester Q. Cannon.

„De arbeiders in het veld zijn steeds het bolwerk van de gemeenschap geweest door alle eeuwen; de afname van het werken op het land in elke natie heeft steeds evenredige afname in den bloei van dat land veroorzaakt." Ouderling David A. Smith.

„De zeven-en-negentigste jaarlijksche conferentie is een beekenisvolle gebeurtenis in Kerk-geschiedenis. De getuigenissen die opnieuw het laterdaagsche werk verkonden zijn een inspiratie geweest." Ouderling John Wells.

Tot slot riep President Heber J. Grant de eene en groote verantwoordelijkheid van het volk uit, zooals uiteengezet in zijn redevoering die in haar geheel elders in dit nummer is weergegeven.

TEEKENEN DER TIJDEN.

Ongetwijfeld zijn de meesten onzer lezers en lezeressen reeds bekend met de gevolgen van den cycloon die den Achterhoek van ons land, voornamelijk Neede, Goor en Almelo en omstreken, getroffen heeft, op den eersten Juni. Zij die ooggetuigen zijn van deze verwoestingen, verklaren als uit één mond dat het een droevig schouwspel levert, waardoor de mensch zich een weinig kan voorstellen welk een groote ellende teweeggebracht werd. Gelijkertijd staat de toeschouwer verstomd van de tentoon-

gespreide kracht van de elementen der natuur, en doet hem indachtig zijn aan de ware nietigheid van alle inspanningen en krachten der menschheid op zulke gelegenheden.

Weliswaar moge de mensch met grootschheid wijzen op de dingen die door hem in de laatste eeuwen tot stand gebracht werden, doch geen macht is of kan door hem ontwikkeld worden die de elementen der natuur bedwingt. Want de Heere van hemel en aarde slechts bezit deze macht en de sleutelen tot het bedwingen derzelve kunnen niet door den mensch verkregen worden dan op de eenvoudige wijze van gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus. Het was eens een Christus Die een storm stilde, die ondergang dreigde aan het schip waarmede Hij voer. Ook was het eens een Brigham Young, die, op reis naar zijn zendingsveld — Engeland — in het najaar van 1839 op een der groote meeren in het noorden der Vereenigde Staten, een vergiffenis zijner zonden van den Heer smeekte en vervolgens den storm waarmede het schip opgejaagd werd stilde, bij machte van zijn priesterschap. Maar wij leeren hieruit dat slechts alleen door de macht van het priesterschap, rechtvaardiglijk aangewend, deze elementen der natuur te bedwingen zijn, en mogen wij met zekerheid aannemen dat, zoo God het toeliet, deze zelfde elementen der natuur nog grootere verwoestingen zouden aanrichten.

President John. P. Lillywhite van de Nederlandsche Zending, heeft de verwoestingen van dezen voor-den-mensch ontoombaren cycloon gadegeglagen en getuigt van den erbarmelijken toestand van de getroffen en dezer ramp, en beschreef verschillende toneelen die een duidelijk denkbeeld vormen van de kracht dezer storm. Zoo b.v. werd door den stormwind een meisje weggeslingerd en ten slotte bewusteloos neergeslagen op een rail van den spoorweg nabij Neede. Een losgerukte wagon, voortgedreven door den wind, scheidde haar hoofd van haar romp, en dit was één der machtige gevolgen, terwijl elders een groot waschmachine, na een geweldige en onberaamde luchtreis, zijn intrek nam bij een huisvrouw in haar keuken op een zeer ongelegen plaats, boven op haar kachel. Verders aanschouwde hij de muren en daken van huizen en schuren, alsook van de loods der locomotieven aldaar, ineengedrukt en verbrijzeld als waren zij van bordkarton gemaakt, en de verwoesting in haar geheel deed denken aan een slagveld. Het is inderdaad een wonder dat niet meer menschenlevens te betreuren zijn dan het geval is, want in verscheidene plaatsen zijn menschen op wonderbaarlijke wijze aan den dood ontkomen.

Aldus worden van tijd tot tijd getuigenissen afgelegd van de waarachtigheid van de goddelijke zending van Joseph Smith, die, als een instrument en mondstuk des Heeren, voorspelde dat „na de getuigenissen” van God's dienstknechten, andere getuigenissen zouden volgen, van donder en bliksem, stormen en verwoestingen, het menschdom andermaal wakker roepende, nu van nabij, om God, Den Heer van hemel en aarde te dienen, en Hem niet langer te beledigen en alle geboden die Hij gegeven heeft te veronachtzamen. Geen koning of prins op deze aarde bezit de macht om deze elementen der natuur buiten zijn koninkrijk te sluiten, want het alles is en blijft het eigendom van God, terwijl aardsche machten slechts rentmeesters zijn van de aardsche goederen waarover zij heerschen. Aldus zal God's recht gevoeld moeten worden, doch zelfs in Zijne bestraffingen is Hij mild en zachtmoedig, en overvloediglijk bereid tot vergeven, zoo men slechts tot Hem wil keeren en zich bereiden voor de tweede Komst van Zijnen Zoon.

„Vergadert deze woorden op in uwe harten, en laat de ernst der eeuwigheid in uwe gedachten doordringen.”

Afd. 43 : 34, L. en V.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor muziek, zie „De Ster” van 15 Mei, j.l.

AVONDMAALVERS VOOR JULI 1927.

Weest nu vereend van hart en geest
Doet zooals Hij eens deed,
Opdat gij aan dit avondmaal
Uzelf geen oordeel eet.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR JULI 1927.

Mattheus 5 vers 7.

„Zalig zijn de barmhartigen,
Want hun zal barmhartigheid geschieden”.

UIT DE ZENDING.

Rotterdam.

In het Rotterdamsche district hadden sedert onze laatste bekendmaking twee doopgelegenheden plaats, en wel op 21 Mei en 11 Juni. Op eerstgenoemden datum werden negen, op laatstvermelden datum zes zielen gedoopt, waarvan zes te Rotterdam, vier te Schiedam en vijf te Delft woonachtig zijn.

Amsterdam.

In verscheidene plaatsen in dit district mochten wij er in slagen, met de hulp des Heeren, vergunning te verkrijgen voor het houden van openluchtvergaderingen. Met goeden geest wordt dit werk nu aangevat en voortgezet in de stad Amsterdam zelve, en wij gevoelen ons rijkelijk gezegend dat de weg aldus geopend wordt waarlangs het evangeliezaad gestrooid mag worden, tot het bereiken van velen oprechten van hart.

Groningen.

Uit Groningen werd ons gemeld dat door Ouderlingen T. B. Harmsen en N. van Alfen eveneens goed gearbeid wordt, en wel in het bijzonder gedurende de week van 30 Mei tot en met 4 Juni in de provincie Friesland. Te Bolsward werd met goed succes en rijken geest het evangelie gepredikt aan een welgevulde zaal, op 31 Mei 1927. Op den tweeden Juni werd, na eerst het stadje daarvan verwittigd te hebben, een openbare vergadering gehouden in het plaatsje Makkum. Ook velen waren hier aanwezig en de ouderlingen gevoelden zich rijkelijk beloond voor al hunne arbeid, terug naar Groningen keerende op hunne fietsen en langs den weg nog

het evangelie bekend makende. Bijna 2000 tractaten werden door hen verspreid, en meer dan 400 gesprekken werden door hen gevoerd gedurende deze week, en zij mochten de hand des Heeren in vele opzichten erkennen door dit werk.

Overleden.

Te Amsterdam overleed op 23 Mei, j.l. zuster Johanna Fokke van der Zee, geboren te Groningen 24 Februari 1863, en gedoopt en bevestigd door Ouderling L. Roghaar op 25 en 26 Maart 1903 te Amsterdam. Een bijzondere en troostvolle vergadering werd gehouden op 26 Mei in de zaal aan de Weteringschans te Amsterdam, die velen bijwoonden.

Aangekomen.

Op 12 Juni zijn te Rotterdam uit Zion aangekomen ouderlingen K. S. Berry, P. B. Williams en Joh. F. Kikkert.

Ontslagen.

Ouderlingen Wm. Denkers en A. M. J. de Young zijn eervol van hunne zendingen hier te lande ontslagen en vertrekken op den 18den Juni van Engeland terug naar hunne geliefden. Het ontslag van Ouderling de Young is vervroegd geworden vanwege ongesteldheid zijner familieleden in Zion, en zij verlaten ons beiden met onze hartewenschen en beden voor hun behouden aankomst en gelukkig wederzien met hunne geliefden.

Verplaatsingen.

De volgende ouderlingen zijn verplaatst geworden als volgt:

G. W. Esplin van Amsterdam naar Arnhem; R. A. Matson van Amsterdam naar Haarlem, als vertakkingspresident; M. L. Peterson van Rotterdam naar Haarlem. D. G. Thomas van Alkmaar naar Amsterdam, nu samen werkend met R. Springer; S. Springer van Meppel naar Alkmaar, als gemeente-president; G. A. Grover van Den Helder en L. W. M. Dalebout van Utrecht naar Zaandam; J. H. Dijkstra van Zutphen naar Groningen, en Th. de Vries van Meppel naar Schiedam; F. E. Mitchell van Schiedam naar Den Helder en L. L. Bishop van Utrecht naar Rotterdam.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De groote Conferentie van het Rotterdamsche District zal gehouden worden op 30 Juni, 1, 2 en 3 Juli, a. s.

Openbare vergaderingen op Donderdag en Vrijdag 30 Juni en 1 Juli, des avonds 8 uur, en op Zondag 3 Juli, des morgens 10 uur, in „Excelsior”, St. Jansstraat 15.

Op Zondag 3 Juli, des avonds te 7 uur, in het Nutsgebouw, Oppert 81.

Zaterdag 2 Juli, des avonds te 7 uur, zal een vergadering gehouden worden voor het priesterschap, en alle ambtenaren en ambtenaressen in de verschillende organisaties.

Een Zendelingenvergadering zal gehouden worden op Zaterdag 2 Juli, aanvangende om 10 uur, in „Excelsior”.

Noodigt alle vrienden en kennissen.

Komt allen.